

Upravništvo: Ljubljana, Knafljeva
ulica 5. — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126.
Inseratni oddelki: Ljubljana, Selen-
burgova ul. — Tel. 3492 in 2492.
Podružnica Maribor: Gosposka ulica
št. 11. — Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica
št. 2. — Telefon št. 190.
Podružnica Jesenice: Pri kolodvoru
št. 100.
Podružnica Novo mesto: Ljubljanska
cesta št. 42.
Podružnica Trbovlje: v hiši dr. Baum-
gartnerja.

JUTRO

Ponedeljska izdaja

Ponedeljska izdaja „Jutra“ izdaja
vsak ponedeljek jutraj. — Na-
roča se posebej in velja po pošti
prejemana Din 4., po raznašal-
cih dostavljena Din 5.-mesečno
Uredništvo:
Ljubljana: Knafljeva ulica 5. Telefon
št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.
Maribor: Gosposka ulica 11. Telefon
št. 2440.
Celje: Strossmayerjeva ul. 1. Tel. 65.
Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po
tarifu.

HITLER JE ZOPET NEOMEJEN GOSPODAR NEMČIJE

**Podrobnosti o sobotnih dogodkih — Zarota je bila zadušena z naj-
večjo brutalnostjo — Nepojasnjena vloga Hindenburga — Napa-
dalni oddelki poslani na „dopust“ — Dosedanje smrtne žrtve**

Berlin, 1. julija. d. Kolikor se more
danes pregledati slika včerajšnjih do-
godkov, so se odigrali takole:
General Schleicher se je policiji, ki
je vdrala v njegovo stanovanje, uprl
s samokresom v desnico. Padli so strel
od obeh strani. Pri tem se je Schlei-
cherjeva soproga vrgla vmes in tako
so strelili podrla generala in ženo. Uradno
javljajo, da je general Schleicher sode-
loval z državni sovražnimi elementi
in z inozemskimi silami. Katera, ali katere
so te inozemske sile, o tem strogo mol-
če. Menijo pa, da gre ali za Avstrijo ali
za Anglijo.

Adolf Hitler

Povsem gladko je bila izvedena od
strani Göringja in s pomočjo tajne poli-
cije ter ob pomoči državne vojske ak-
cija proti voditeljem hitlerjevskih na-
padalnih oddelkov, ki so, kakor pravijo
vsi uradni komunikaciji, hoteli z Röhmom
na čelu izvesti »drugo revolucijo«. Ak-
cija je bila naperjena izključno proti
zarotniškemu voditeljem napadalnih od-
delkov. Mnogi članstva SA ni bila
nikakor prizadeta in izkazalo se je tudi,
da je bolj navezana na Hitlerja kakor
na svojega poveljnika Röhma. Do spora
med Röhmom in Hitlerjem je prišlo
predvsem zaradi tega, ker se je bil Hit-
ler odločil, da znatno zniža število na-
padalnih oddelkov. Temu je nasprotoval
Röhm s svojimi najzanesljivejšimi
priladniki, ki so svoje pozicije gradili
izključno na napadalne oddelke. Za to
nezadovoljstvo je izvedel general
Schleicher, ki je iz docela drugačnih
vzrokov organiziral odpor proti Hitlerju.
Kmalu je bila med obema nezado-
voljnežema vzpostavljena zveza in od-
ločila sta se za skupno akcijo s ciljem,
da strmoglavita Hitlerja. Hitler pa ju
je prehitel in z železno brezobzirnostjo
udušil njuno zaroto.

O številu aretiranih voditeljev napa-
dalnih oddelkov se ne da reči nič točne-
ga. Neki zastopnik propagandnega mi-
nistristva pa je zatrdil, da so skoro vsi
višji skupinski vodje SA zapleteni v
komplot. Z njimi so spadajo tudi ne-
katere osebe, ki ne spadajo v stranko.
Vsi zarotniki so bili aretirani. Nekateri,
med njimi general Schleicher, so bili
ustreljeni že pri aretaciji, nekateri so
izvršili samomor, sedem pa jih je bilo
že sinoči ustreljenih po obsodbi preke-
ga sodišča. Splošno se domneva, da so
aretiranih zarotnikov po starem oficir-
skem običaju nudili priliko, da so se
lahko sami ustrelili s samokresom, ki
jim je bil milostno poklonjen v celico...

Središče revolucionarnega gibanja je
bilo očitno Monakovo, kamor se je bil
podal štabni šef Röhm že pred ne-
kaj tedni, ko je nastopil svoj dopust, o
katerem se je uradno ponovno zatrje-
valo, da ga nastopa iz zdravstvenih
razlogov. Röhm, ki s svojimi radikalni-
mi zahtevami v vladi ni uspel, je zbral
nezadovoljne okrog sebe. Z veliko
osebno popularnostjo pri napadalnih
oddelkih in z veliko organizatorično
spretnostjo mu je uspelo pridobiti na
svojo stran uplivne voditelje SA v pro-
vinci, kjer je razpoloženo deloma še
bolj radikalno kakor v Berlinu. Pri-
pravljali so s svojimi oddelki upor.

Röhm se je očitno čutil zelo varne-
ga in sigurnega. Vodil je pravkar sejo
revolucionarnih voditeljev, ko je v po-

svetovno sobo vdrl štabni oddelki
SS in proglasil vse tam zbrane za are-
tirane. Istočasno so v Berlinu zasedli
Röhmovo pisarniške prostore, kar je
izvedla Göringova policija.

V vsej državi so se nato včeraj vrsti-
le aretacije poveljnikov SA. Berlinski
voditelj Ernst, ki je v poslednji minuti
bil opozorjen, kaj mu preti, je pobegnil,
vendar so ga aretirali v Bremenu, ko
se je ravno hotel podati na ladjo, pri-
pravljeno za odhod v Anglijo.

Glava desničarskega revolucionarne-
ga pokreta je bil general Schleicher.
Njegova aretacija je bila določena za
včeraj dopoldne. Hoteli so ga prijeti na
stanovanju v Neubabelsbergu. Toda
aretacija se ni izvršila, je general
Schleicher raje padel v boj.

Celotno akcijo so izvršili oddelki SS
in deželne policije. Oni so prevedli v
Berlinu kakor na deželi vse aretacije
in zasedli prostore upornikov.

Kakor tiskovni urad nacionalno so-
cialistične stranke uradno predstavlja
položaj, so posamezni elementi, ki so
bili ozko navezani na Röhma, že nekaj
mesecev skušali zabiti klin med napadal-
nimi oddelki in stranko kakor tudi med
oddelki in državo, zlasti vojsko. Hoteli

strog kaznovana. Aretirani voditelji
napadalnih oddelkov ostanejo še nade-
lje v zaporih. Potrjujejo se govornice,
da je bilo tudi danes več upornih skup-
pinskih voditeljev napadalnih oddelkov
pred izjemnimi sodišči obsojenih na
smrt in tudi ustreljenih.

Hitler je izdal povelje za narodno-
socialistično stranko, da se bodo usta-
novile nove napadalne formacije. Vsi
radikalni elementi bodo izključeni. Za-
nimiva je tudi izjava ministra za držav-
no brambo generala Blomberga, ki iz-
reka četam redne vojske svojo zahva-
lo, ker so se pokorile poveljem Hitlerja
ter premagale uporne napadalne od-
delke. Vojska bo tudi dalje podpirala
Hitlerja, ki je sedaj popolnoma od nje
odvisen. Razkol v narodno-socialistični
stranki je neizogiben in ves pokret do-
biva sedaj docela meščanski značaj. Zdi
se, da so to bitko dobili industrija, plem-
stvo in nemški nacionalci.

Hitler je izdal povelje za narodno-
socialistično stranko, da se bodo usta-
novile nove napadalne formacije. Vsi
radikalni elementi bodo izključeni. Za-
nimiva je tudi izjava ministra za držav-
no brambo generala Blomberga, ki iz-
reka četam redne vojske svojo zahva-
lo, ker so se pokorile poveljem Hitlerja
ter premagale uporne napadalne od-
delke. Vojska bo tudi dalje podpirala
Hitlerja, ki je sedaj popolnoma od nje
odvisen. Razkol v narodno-socialistični
stranki je neizogiben in ves pokret do-
biva sedaj docela meščanski značaj. Zdi
se, da so to bitko dobili industrija, plem-
stvo in nemški nacionalci.

Ustreljeni general Schleicher

a) Ubiti pri potkusu upora proti are-
taciji: bivši državni kancelar general v.
Schleicher, njegova soproga in bivši mi-
nistriški svetnik Klausner, vodja katoli-
ške akcije;

b) ustreljeni z obsodbo prekega sodi-
šča: višji skupinski poveljnik, divizijski
general Schneidhofer v Monakovem, viš-
ji skupinski poveljnik Heines v Vratšla-
vi, poveljnik napadalnih čet v Berlinu in
za Brandenburgsko Ernst, poveljnik
Schmidt v Monakovem, general v. Heide-
beck na Pomeranskem in grof Spreiting,
takisto na Pomeranskem;

c) samomor so napravili: odstavljeni
štabni načelnik napadalnih čet stotnik
Röhm, sotrudnik v. Papna vladni svetnik
Bose, Papnov pobočnik v. Tschirtsch.

Ta dva sta se po poročilu »Matina«
ubila tedaj, ko so preiskali stanovanje
državnega podkancelarja v. Papna.

Berlin, 1. julija. g. Pruski ministrski
predsednik Göring je izdal danes po-
novni nalog, ki prepoveduje napadalnim
oddelkom nošenje uniform in pohode.
Vsaka kritika Hitlerjevih naredb bo

so postati država v državi. Röhmovo
nesrečno nagnjenje k homoseksualnosti
je bilo za stranko silno breme.

V Berlinu danes spet vlada mir. Vsa
javna poslopja varujejo močni policijski
oddelki. Tudi prometni stražniki nosijo
puške.

Tudi Röhm ubit

Berlin, 1. julija. r. Trdovratno se
vzdržujejo vesti, da tudi aretirani vr-
hovni poveljnik napadalnih oddelkov
Röhm ni več pri življenju. Po nekate-
rih verzijah se je v zaporu sam ustrelil,
po drugih pa je bil ubit od policije.
Uradno se vesti o Röhmovi smrti niti
ne potrjujejo niti ne demantirajo.

Hitlerjev povratek v Berlin

Berlin, 1. julija. AA. Snoči se je vrnil
iz Monakovega državni kancelar Hitler v
spremljstvu propagandnega ministra dr.
Göbbelsa, ki ves včerajšnji dan niti za tre-
nutek ni zapustil Hitlerja.

Na letališču so Hitlerja pozdravili pred-
sednik pruske vlade Göring, načelnik poli-
cijske policije Himmler in policijski general
Thalhege.

Hitler je zmlel izdajalce!

**Proglas vojnega ministra — Vojska se brezpogojno pod-
rejuje Hitlerjevemu vodstvu — Žrtve prvega dne**

Berlin, 1. julija. AA. Vojni minister
armijski general Blomberg je izdal na
vojsko in mornarico tale proglas:
»Vodja je z veličastno odločnostjo in
hrabrostjo zatrl zaroto in zmlel izda-
jalce.

Oborožena sila države, ki kot oboro-
ženi organ vsega naroda stoji ob strani
vseh notranji politiki, se mu za to za-
hvaljuje s svojo odločnostjo in zve-
stobo.

Oborožena sila države bo z zadovolj-
stvom vzdrževala dobre stike z novimi,
preurejenimi napadalnimi oddelki, stike
kakor jih zahteva voditelj. Ravnila bo
tako iz zavesti skupnih idealov.

Uboji, usmrtitve, samomori

Pariz, 1. julija. AA. Današnji »Mat-
tin« je sestavljen po dosedanjih vesteh iz
Nemčije tale seznam žrtve uspešne vlad-
ne akcije zoper narodno-socialistične
nezadovoljneže in pristaše opozicije, ki so
se jim priključili.

Vloga vojske — Napadalni oddelki poslani na dopust

Pariz, 1. julija. AA. Iz Berlina poročajo,
da je nemška vojska igrala pri včerajšnjih
dogodkih zelo važno vlogo. Vojaštvo je bi-
lo do danes opoldne v strogi pripravlje-
nosti. Vse kaže, da je vojska posegla v
včerajšnje dogodke na odločen način.

Napadalni oddelki so bili danes vsi po-
slani na enomesečni dopust. Ves mesec
člani teh oddelkov ne bodo smeli nositi
kroja.

Dva, ki nista bila ubita

Berlin, 1. julija. AA. Vest, ki krožijo v
tuzemstvu, da so včeraj ubili predsednika
saške vlade Killingena in guvernerja nem-
ške države banke dr. Schachta, so brez
podlage. Oba sta na svojih položajih in
opravljata svoje redne posle.

Gromovnik Gubbels

Papena je rešil predsednik Hindenburg

**Ozadje razdora med Papenom in Hitlerjem — Hinden-
burg se je postavil na Papenovo stran**

Pariz, 1. julija. AA. Po vesteh iz Berli-
na so voditelji ekstremnih elementov v na-
rodno-socialističnih vrstah, ki so včeraj po-
stali žrtev izrednih ukrepov vlade in vod-
stva stranke, razširili med napadalnimi
oddelki v Monakovem geslo, da je državni
kancelar Hitler proti napadalnim oddel-
kom in da naj zato stopijo na ulico in se
pridružijo odprti borbi.

To zaroto so pripravljali med člani na-
padalnih oddelkov že dalje časa. Zarota je
bila naperjena zoper osebo kancelarja Hit-
lerja. Pri tem pokretu je igralo veliko
vlogo nezadovoljstvo državnega podkancel-
arja Papena in bivšega kancelarja gene-
rala Schleicherja.

Državnega kancelarja Adolfa Hitlerja
so o teh pripravah obvestili že pred dnevi.
Zato je obiskal predsednika države Marša-
la Hindenburga. Zahteval je od njega, naj
Papena na vsak način izključi iz vlade. To
zahtevo je Hitler utemeljeval predvsem
z govornimi, ki ga je imel Papen v Marburgu.
Na njegovo veliko začudenje pa je Hinden-
burg Hitlerju odgovoril, da soglašja z mar-
burškim govorom in da ga ne bo odstavljal.
Zagrozil je, da raje poda ostavko kot držav-
ni predsednik.

Poučeni krogi trdijo, da bi bila Papena
zadela snoči ista usoda, kakor stotnika
Röhma, da se Hindenburg zanj ni tako od-
ločno zavzel. Papen je osebni prijatelj Hin-
denburga, ki ima v njem največje zaupanje.

Napetost med Papenom in Hitlerjem ni
nastala samo zaradi govora v Marburgu,
katerega objavo v listih je Hitler osebno
preprečeval, temveč tudi zaradi odstranitve
nemškega poslanika v Moskvi Nadolnega,
ki je osebni prijatelj Papena in predsedni-
ka Hindenburga. Nadolny ni odšel iz Mo-

skve na lastno prošnjo, marveč zato, ker
je to zahteval Hitler. Ta mu je očital, da
ga ni obvestil o pogajanjih med Parizom
in Moskvo, ki so se končala s podpisom
francosko-ruskega sporazuma.

Sovražno stališče proti Papenu in od-
stranitve Nadolnega je povzročila ne le v
širših političnih krogih, temveč tudi v sa-
mi vladi, kakor trdijo v Parizu, veliko ne-
zadovoljstvo zoper Hitlerja. To je pospe-
šilo med volitelji napadalnih oddelkov po-
kret, ki ga je Hitler včeraj tako neusmi-
ljeno zatrl.

Schleicher naj bi zasedel Hitlerjevo mesto

Budimpešta, 1. julija. AA. Po poročilih
iz Nemčije so se napadalni oddelki pod
vodstvom stotnika Röhma hoteli združiti
z desnico. Bivši državni kancelar general
v. Schleicher bi naj bil zavzel Hitlerjevo
mesto.

Kako sta bila ubita Schleicher in žena

Berlin, 1. julija. AA. Odlok o aretaciji
generalja Schleicherja so izdali z utemo-
ljljivijo, da se je družil s protidržavnimi
elementi in z zastopniki tujih držav. Ko so
ga organi kriminalne policije hoteli areti-
rati, se je general Schleicher uprl s revol-
verjem v roki. Policijski organi so oddali
na Schleicherja več strelcev. Pri tem so
smrtno ranili tudi njegovo ženo, ki je ho-
tela svojo soprogo rešiti pred policijski-
mi organi.

Hindenburg je hotel odstopiti

Pariz, 1. julija. AA. »Paris Soir« poroča
iz Berlina, da je hotel Hindenburg včeraj
podati ostavko. Hindenburg je obsojal Hit-
lerjev nastop proti desničarskim elementom
in proti Papnu. Vse kaže, da je od svojega
sklepa odstopil samo, ker mu je okolišč-
dopovedala, da bi v tem primeru prišlo do
državljanske vojne.

Iz mnogih krajev poročajo o spopadih
med jeklenimi čeladami in hitlerjevskimi
napadalnimi oddelki, ki so stali na Röhm-
ovi strani.

Podkancelar bo postal Göring

Pariz, 1. julija. AA. Malo je verjetno,
da bi državni podkancelar Papen ostal
še na svojem mestu. Za podkancelarja
bo imenovan Göring.

Dan po krvavi likvidaciji

**Življenje je v Berlinu in vsej Nemčiji zopet normalno
— Le izjemna sodišča so še na delu — Bitko sta dobila
plemstvo in industrija**

Belin, 1. julija. AA. Z uradne strani
naglašajo, da je včerajšnja odločna ak-
cija državnega kancelarja zoper pre-
varnike in rušilce miru in reda bila ta-
ko nagla, da so jo komaj opazili v širši
javnosti. Nikjer ni bil prekinjen promet.
Poslovno življenje v Berlinu in v Mo-
nakovem se je razvijalo, kakor druge
dni. Danes pa se sploh na ničemer ne
pozna, da bi se bilo zgodilo včeraj kaj
izrednega. Le javna poslopja so zastra-
žena in policija je oborožena še s pu-
škami.

Takozvano stanje stroge pripravlje-
nosti, ki so ga včeraj proglasili v ne-
katerih mestih, so danes zopet ukinili.

V Berlinu izključeno 200 tisoč hitlerjevcev

Berlin, 1. julija g. Približno 200.000 moč
je bilo v Berlinu samem izključenih iz na-
rodno-socialističnih napadalnih oddelkov. O
dogodkih v provinci še ni nobenih vesti.

Avstrijska legija razgnana

Dunaj, 1. julija g. Po vesteh iz Monako-
vega je bila avstrijska legija v taborišču
v Lechfeldu, ki se je tudi pridružila
Röhm, razpuščena na povelje Hitlerja.
Gre za približno 17.000 avstrijskih narod-
nih socialistov, ki so pobegnili v Nemčijo
in ki so jih v taborišču v Lechfeldu voja-
sko izveščali.

Wilhelm je presenečen

Pariz, 1. julija. AA. Iz Doornu poro-
čajo, da so bivšega cesarja Viljema se-
danji dogodki v Nemčiji iznenadili. Ces-
ar Viljem ni pričakoval teh dogodkov
in so ga o njih informirali šele njegovi
prijatelji v Doornu. Vzdržal se je pa
vsakih komentarjev. Snoči je bil ves
večer pri radiju in je poslušal govor iz
Berlina.

V Doornu govore, da bo bivši nemški
prestolonaslednik zapustil Nemčijo.

Hitlerjev sporazum z Vatikanom

Berlin, 1. julija. AA. Izšlo je uradno po-
ročilo, ki pravi, da so se končala pogajanja
med predstavniki vlade in vodstvom narod-
no-socialistične stranke ter predstavniki ka-
toliških škofov o izvajanju čl. 31 konkordata
med Sv. stolico in nemško državo. (Ta člen

govori o katoliških družtvih.) Po končanem
pogajanjih je državni kancelar Adolf Hit-
ler sprejel zastopnike katoliških škofov in
se z njimi v zelo prijateljskem duhu raz-
govorjal.

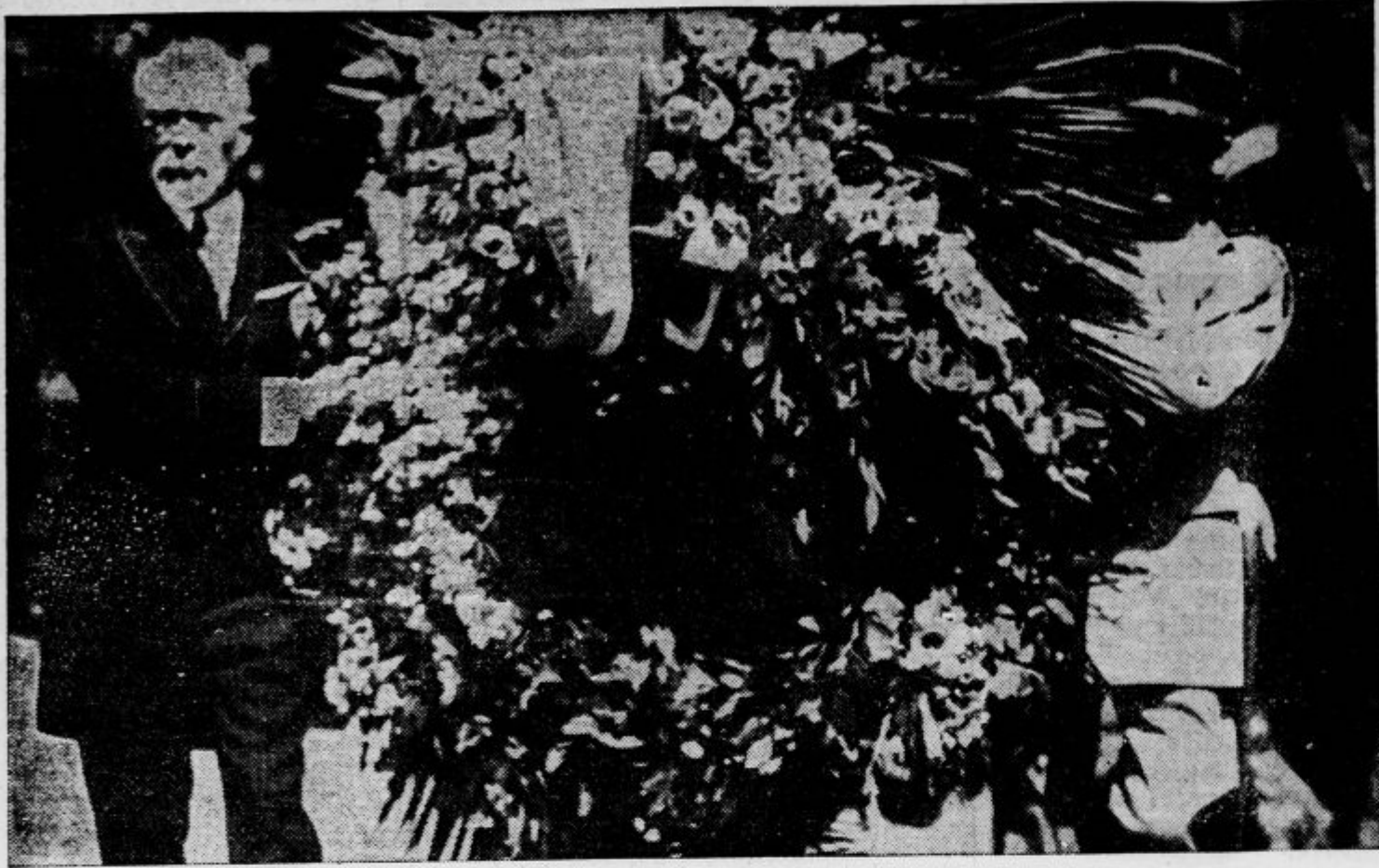
Göring, ki je s svojimi varovalnimi od-
delki in prusko deželno policijo zatrl
»drugo revolucijo«

Šahovski turnir za prven- stvo Maribora

Maribor, 1. julija. r. Danes dopoldne je
bilo odigrano zaključno kolo šahovskega
turnirja za prvenstvo Maribora. Kukovec,
ki je do zadnjega kola vodil, je izgubil proti
prof. Stupanu in se je zato moral zadovol-
jiti z delitvijo prvega in drugega mesta.
Končno stanje je naslednje: 1. in 2. dr.
Kramar in Kukovec 9 točk, 3. in 4. prof.
Stupan in Lešnik 7 in pol, 5. in 6. Ostanek
in Lopkov 6 in pol, 7. in 8. prof. Sila in dr.
Lipej 4 in pol, Fischer in Lukež 4, Golež
2 in pol, Strniša 1 in pol.

DOGODKI PO ŠIRNEM SVETU

Barthou na grobu našega Neznane vojaka

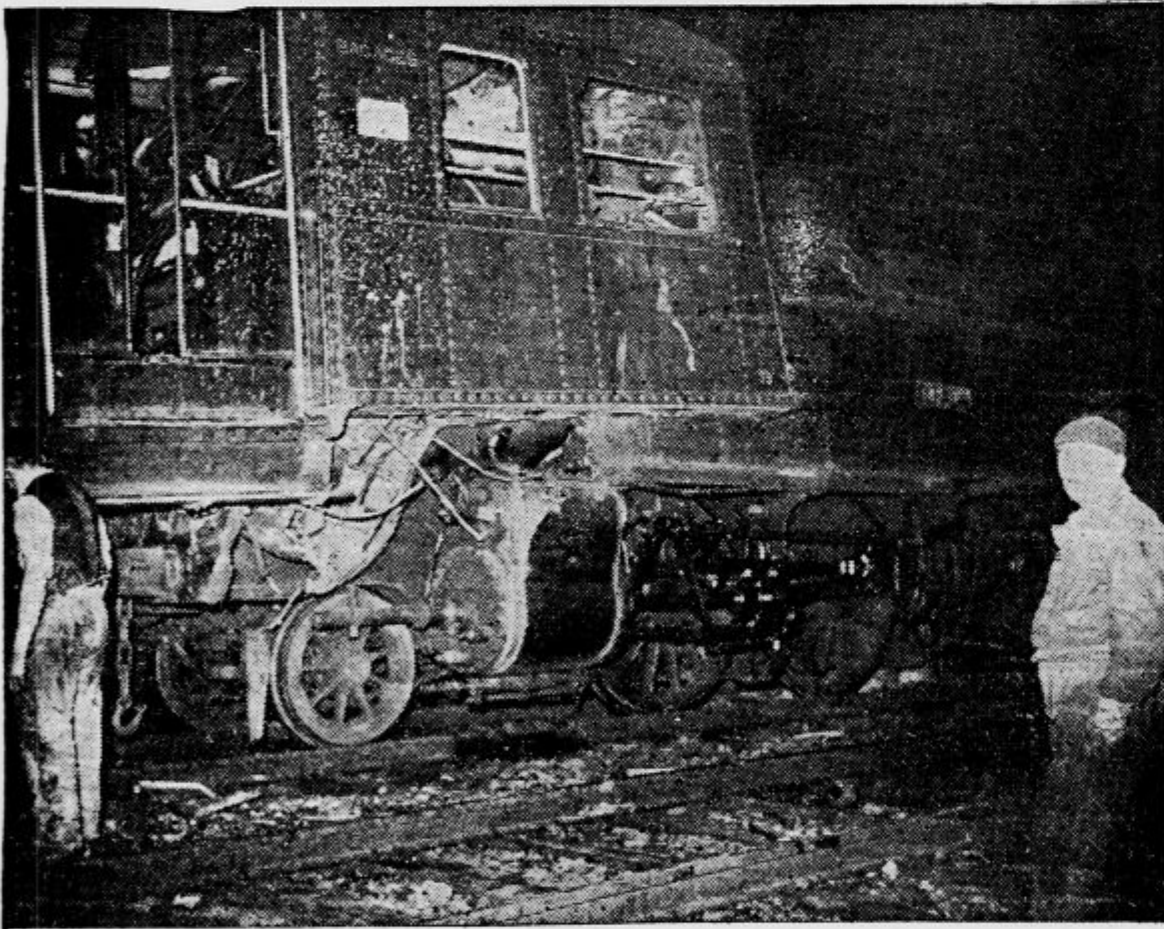
Na svojem obisku v Beogradu je francoski zunanji minister Louis Barthou prošil teden položil krasen venec na grob jugoslovenskega Neznane vojaka

Barthou med rumunskimi „kmeticami“

V Braşovu so pozdravile francoskega zunanjega ministra Louisa Barthoua najodličnejše dame, oblečene v rumunsko narodno nošo

Vlak zavezil v tržni vlak

Pri Houillesu blizu Pariza je te dni zavezil neki osebni vlak v tržni vlak. Udarce je imel katastrofalne posledice: ena oseba se je ubila, devet je bilo hudo, petnajst pa lahko ranjenih

so ji sleherni dan očitali, da morajo doma zaradi nje jesti suh kruh. Tudi na Emila se je vrgla mati in z njo sorodniki. Da jo ima za morca, da v glavnem mestu živi razvratno, da mu niti na misel ne pride, da bi jo vzela za ženo, in da je razen tega že poleti dvoril županovi hčerki. Anica pa se je vsem tem napadom uprla.

Vesti o Emilu so bile vedno bolj neugodne in vedno skrbnejše, tako da je slednjič Anica čez štiri mesece, marca, pisala Emilu obupno pismo. Prošila ga je, naj za božjo voljo pride domov.

Emil mi je pismo pokazal. Resno sem se prestrašil.

»Kaj boš storil?«
»Ne vem še,« je rekel.
Bil je bled in zamišljen.
»Kaj misliš ti?« je vprašal.
»Za boga, tudi jaz ne vem.«
Dolgo je molčal, potem pa se poslovil. »Emil, ne delaj neumnosti,« sem mu rekel.

Odgovoril mi je počasi in s poudarkom:
»Ne boj se... jaz ne počenjam neumnosti.«

Tri dni pozneje se je vrnil od doma. Ni povedal, kaj se je zgodilo, in jaz ga s svojo radovednostjo nisem hotel mučiti. Čez en teden sem bral v časopi-

su, da se je Anica zaročila z Mihaelom Kulinom. Najrajši bi se bil od jeze zjo-

Isti dan zvečer je prišel Emil k meni.

»Ali si bral?« je začel.

»Sem.«

»Povedal ti bom,« je rekel tiho, »kaj se je zgodilo.«

Vsedel se je in pripovedoval.

»Prišel domov, sem našel Anico v groznem stanju. Te živine so jo silno mučile. Njene oči so bile od neprestane jokanja čisto ugasle. Lhte me je sprejela in rekla, da rajši umre, kakor da... Prišel sem jo za roke, jo pomiril, in se tiho ter pametno, kakor sva se navadno pogovarjala, o stvari pogovorila. Prvo: le umreti ne! Smrti nikar!

Niti oba skupaj, niti ne vsak zase. Življenje je tako neprecenljive vrednosti in midva sva si oba drug drugemu dolžna lepega in srečnega življenja... Torej le umreti ne. Toda, kaj potem? Poročiti se z njo sedaj še ne morem... Saj še nisem polnoleten, tudi bi moj oče ne privolil... Ali naj greva kar preko tega? ... Oh, šla bi z menoj brez duhovnika, brez vodje matrik. Tudi uboštvo bi še ne bila taka nesreča. Z nekaj goldinarji, ki jih dobivam od doma, bi lahko živel v kakšni dijaški sobici. Lahko bi tudi pustil univerzo in si na kakšen način — kot žurnist, recimo — slu-

žil svoj kruh. Toda, kaj potem, če čez eno leto umrem? Kaj, če bi se ločil od tega sveta, preden bi jo postavno napravil za svojo ženo? In kaj, če bi bila takrat že mati... Kako naj jo spravljam v tako nevaren, nečeden položaj. Te misli sva torej kmalu opustila. Kaj nama potemtaka preostane? Ali naj me čaka? Gladovanje bi še ne bila taka nesreča, toda trpinčenja svoje matere in sorodnikov ne prenese. Dolgo sva premišljevala, ljubeznivo in mirno stvar pretehtavala in ugotovila, da je najpametnejše, če stopi z enim svojih treh snubcev pred oltar.

»To sta oba ugotovila?« sem presenečen zavpil. »Si ji ti to svetoval?«

»Da.«

Dolgo sem strmel vanj in ko sem mislil, da ga razumem, rekel:

»Razumem.«

»Ne, ne razumeš,« je odgovoril Emil.

»Odslej se tri leta sploh ne pokažem v njeno bližino. Tudi videla se ne bova. Celo o počitnicah ne grem domov, da je slučajno ne srečam.«

»Potem vaju pa ne razumem.«

»Čez tri leta pridem in jo njenemu možu odpeljem.«

»Odpelješ jo...«

»Da. Do takrat dobim službo in grem po Anko k njenemu možu. Zato sva oba izbirala med njenimi snubci tistega, ko-

Presajeni živci

Angleški kirurg sir Charles Ballance in njegov ameriški tovariš dr. A. B. Deul sta po petletnem skupnem delu našli metodo, ki omogoča zadovoljivo ozdravitev otrplosti v obrazu. Gre za obnovitev obolenih obraznih živcev s presaditvijo novih živcev, kar sta z velikim uspehom poskusila že na kakšnih 70 pacientih. V splošnem se pokaže v teku šestih mesecev vidno izboljšanje v čestokrat strašno skrašenem obrazu pacientov in po 18 mesecih se ta popolnoma ozdravi.

Uspehe svoje metode sta pokazala odkritelja v filmu krogu strokovnjakov in sta žela splošno priznanje. Operacija učinkuje bolje pri vseh oblikah obrazne otrplosti, naj si izvira ta od obolenega živčnega sistema, od ran ali vnetja. Zanimivo je, da mora ostati novi del živca kakšnih deset dni izven človeškega telesa, nakar se šele vsadi v degeneriranem stanju. Novi živec namreč prav za prav ne nadomesti starega, temveč stari se vrse skozi novega. To pa se more zgoditi le tedaj, če novi živec zamre.

Muzej se seli

To selitev je vredno omeniti, ker je v takšnem obsegu menda še ni bilo na svetu. Seli se namreč Geološki muzej v Londonu iz svojega starega prostora pod novo streho v South Kensingtonu. Pol milijona raznih predmetov v skupni teži nad 300 ton je treba spraviti v zaboje, jih transportirati, na novem prostoru iztovoriti in postaviti vsakega spet na pravo mesto. Med temi stvarmi je 75.000 ostankov fosilnih živali, 50.000 raznih kamenin, 50.000 knjig in nič manj nego 20.000 pravih skal. Najtežji je kos premoga, ki tehta 20 ton. Selitev traja že leto dni in minulo bo še eno leto, preden bo končana.

Amaterska kinematografija

V Franciji so našli, kakor javlja časopis »Pour vous«, 300.000 filmskih amaterjev, ki si s filmanjem krajšajo čas. Za kinematografsko industrijo pomeni to velik napredek. Lasti, ki so spoznali, da ta reč nese, so že uvedli v svojih listih posebne rubrike za kinematografijo.

Čitajte tedensko revijo ŽIVLJENJE IN SVET

On ga je izdal

Gaston Bonnaure, advokat Staviškega, ki je svojega klienta spravil v smrt

Na križišču centrama Ljubljane oddamo za 1. avgust v I. nadstropju

komfortno stanovanje

obstoječe: iz 5 velikih sob in dveh kabineto, primerno tudi za poslovne lokale za:

zdravnike
zobozdravnike
zavarovalnice
odvetnike
agente
modne salone.

4740

Vprašati v oglasnem oddelku »Jutro«.

Iz akvaristove torbe

O tujezemkah in drugem

Kakor znano, so v naših vodah poleg domačih rib tudi nekatere tujezemke, ki so jih prenesle ladje iz oddaljenih kontinentov v Evropo. Na prvem mestu navajam šarenko iz roda lososov. Ker prenaša toplejšo vodo in ker zelo hitro raste, jo goje tudi v ribnikih. Šarenka je zelo požrešna in pri lovljenju na trnek jo takoj spoznaš, ker krepko potegne. Ob bokih se leskeče mavričasto. Šarenko gojiš lahko v akvariju, skrbeti pa moraš, da bo vedno dovolj kisika v vodi. V Evropi je že okoli 50 let. Ona je tekmeček domači postvri, kateri ograja obstoj. Šarenka in njena sorodnica zlatovčica, ki je tudi že preko 50 let v naših vodah, sta iz Amerike. Tretja riba je somič ali brkon. To je razmeroma majhna riba, ki ne zraste preko 40 cm, sicer je pa podobna velikemu somu. V akvarijih je somič zaradi svoje vnanosti zelo priljubljen. Ima namreč daljše tipkale nad in pod ustnicami, majhno srebrno oko, za hrbtno plavutjo pa toliščenko. Trdna riba je, glede kisika pa zelo skromna. Tudi somič je iz Novega sveta.

Iz roda ostrizev sta v naših vodah dve tujezemki. Ameriški ostriz, ki zraste preko pol metra in ki ga lahko razlikujemo od domačega, ker sta mu obe hrbtni plavutji zaraščeni in pa svetlikavec iz skupine Centrarchidae (Eupomotis gibbosus). Po spisu g. Moja Mediča so ga prenesli iz Češke v vodo grofa Pejačevića pri Našicah okoli leta 1910. Služil naj bi kot okrasna riba za sobne in vrtno ribogojnice. V baerjnih se je silno razmnožil. Ker izpraznjuje gojitelja bajeje v izvestnih presledkih, pri čemer polove namizne ribe, so ob takih prilikah, bržkone, mnogi svetlikavci zapustili z odtokajočo vodo vred bajeje ter prišli v razne pritoke Drave od tod pa v Dunav. Zelo verjetno je, da so svetlikavci tudi v mrtvicah Drave in v jamah kraj rje. Tudi v ribnikih pri Končanici in v potokih okoli Končanice so svetlikavci. Zanimivo je, da so jo mnogi ribiči smatrali za kvažanko med ostrizem in koreseljem, kar je isto, ko bi kdo trdil, da pozna križanko med konjem in kravo. Zaradi te domneve imenujejo svetlikavca šareni karas, morski karas (koreselj), žuti karas, pa tudi zlatna ribica, japonska sunčarica, ameriška sunčarica in še drugače. Po opisih g. Mediča bi trebali imeti svetlikavci rdečo pogo na skrznih priveskih. Svetlikavci, ki mi jih je prinesel iz Beograda g. Jošt, pa nimajo rdečih peg, temveč so pege črne. Sicer so pa šele 1½ leta stari in jih ustegejo dobiti kasneje. Svetlikavec je, kakor vse ribe rodu Centrarchidae, silno lep in za akvarije zelo prikladen, ker ne zraste preko 10—12 cm, poleg tega je pa miroljuben in večjim ribicam ni nevaren.

Tudi ameriški zobokrapovci so v naših vodah, in sicer 3 vrste one skupine, ki rodi popolnoma razvite mladice, — ki torej ne drsti. Zelo učinkovito sredstvo za uničevanje ličink mrzličarja sta Gambusia holbrocki in Gambusia affinis. Gambusia holbrocki so baje prenesli v lagune na severni obali Jadrana, Gambusia affinis je pa v Neretvi, kjer jo je izsledil visokošolec g. Jože Jošt. Dosele vsaj nisem nikjer slišal ali pa čital, da je G. affinis že kdo drugi našel v Neretvi. Obe vrsti sta iz Amerike. — Zelo lepa okrasna riba je mečonoša Xyphophorus helleri, ki se je udomačila v Rimskih toplicah. Žal je organizem teh rib prijavjen na vodo z raznimi mineralnimi snovmi, ki jih navadne vode nimajo, zaradi česar se težje prilagodi prilikam v naših akvarijih z navadno vodo. Večji del ribic pogine. Tudi glede toplote so ribe v Rimskih toplicah zelo razvane, zato jim je treba ogrevati vodo 9 mesecev v letu. Zarod, ki ga dobimo od rimskotopliških mečonoš, ki smo jih prenesli v domače akvarije, je trden, starši pa poginejo prej ali slej. Mečonoša je iz Mehike.

Slednjič naj omenim še zlato ribico, ki je s Kitajskega.

Toliko o tujezemkah. — Baje bo khr akvaristov v Ljubljani uredil nekaj bazenov v Rimskih toplicah, kjer bo gojil razne toplovodne, kakor bo postala Jugoslavija glede teh ribic neodvisna od inozemstva, kar moramo vsekakor toplo pozdraviti. Zaradi klimatičnih prilik in ker je strnja za ogrevanje akvarijev draga, bi se izplačalo, gojiti v ribnikih tudi tujezemke-mrzlovodne kakor so raznovrstni ameriški ostrizi i. dr. Začetnikom pa priporočam naše domače ribe, ki so trdne in tudi lepe; drsteči pezdirk n. pr. prekaša celo najlepšo toplovodnico. Sicer pa mora dober akvarist vsekakor poznati vse ribe svoje domovine.

Cesto se obračajo name akvaristi zaradi akvarijev. Žal jim ne morem ustreči, ker ne poznam nikogar, ki bi izdeloval akvarije na veliko in jih prodajal po zmernih cenah. 60—80 litrski akvarij naj bi veljal največ 300 Din. Tozadevno se bom informiral, nakar bom poročal.

O. S.

Pristopajte k „Vodnikovim družbi“

»Sedaj sem tu, Anica,« je rekel Emil.

»Da, Emil,« je odvrnila Anica.

Tedaj je prišel Mihael Kulin. Sprejel naju je zelo prijazno. Kaj bi rada?

Emil mu je povedal čisto kratko.

»Pred tremi leti,« je rekel, »sva se z Anico dogovorila, da pridem ponjo. Zdaj sem tu.«

Mihael Kulin je vzrožil.

»Všeč bi mi bilo,« je rekel Emil mirno, »da uredim stvar z vašim pristankom. Sprevidite, da mora tako biti. Sicer napravim tudi brez vašega pristanka.«

Mihael Kulin je brez besed besnel sem in tja, Emil ga je miril, nato pa rekel Anici:

»Obleci se, Anica!«

Anica je vzela z obešala na verandi cenen platnen plašč, si dela na glavo preprost slammik in šla z nama.

★

Vem, da bo naletela ta zgodba na mnogo ugovorov. Ta stvar bi se lahko tudi drugače odigrala. Toda do pike tako se je zgodilo. Ker pa se je iztekla tako in ker je bil to potem najsrečnejši zakon na svetu in ker je nastala tako najlepša družina na zemlji, mislim, da upravičeno mrzim vse, kar spada k maščevanju, umorom, samomorom, vse, česar pravimo tragedija ljudem.

Lepe poletne obleke

kakršne nosijo Parižanke na prireditvah na prostem

TEDEN DNI FILMA

Kleopatra

Cecil B. de Mille ne postane brezposeln. Ne mara počivati na lavih svojega ogromnega filma »V znamenju križa«. Ena sama malenkost je sprožila v njem novo idejo: Claudetta Colbert, ki je glumila Poptejo — ali ni kar ustvarjena za Kleopatru? Da, zdaj se zbira gradivo, ustvarjen je cel muzej in dela so se pričela. Glumci so izbrani in Claudetta Colbert se trudi, da bo v vlogi Kleopatre čimbolj zapeljiva. To ji bo najbrž uspelo.

Frasquita

Ljubka Leharjeva opereta bo v filmu zelo ustrezala. Zdjaj je prevzel režijo Karel Lamac. V glavnih vlogah sta Jarmila Novotna in Heinz Bollmann. Dva pevca in igralca, da je veselje. K popolnemu uspehu seveda bosta pripomogla še smešna gospoda Heinz Rühmann in Hans Noser. Pred zimsko sezono pa seveda »Frasquite« še ne bomo videli v Ljubljani.

Italijanski filmi

Pri nas malo kaj čujemo o italijanski filmski industriji. Škoda zaradi tega res ni velika. Kakšna kratka informacija vas bo mimogrede vendarle zanimala.

Armando Zanotta, direktor milanske filmske družbe Helios, se je dogovoril s francoskim filmskim producentom Maksom Cassoanom, da bosta ustvarila nekaj filmov v francoski in laški verziji. Vrtel bo v Italiji. V prvem filmu nastopita — znani imeni — Ernette Zaccani in Tatjana Pavlova.

Prizor iz velikega filma »Otok«, ki ga je Uta delno posnela na našem Jadranu. — Kakor znano, igra v tem filmu glavni vlogi Brigita Helms in Willy Fritsch, a poleg njiju je zaposlenih še cela vrsta drugih dobrih igralcev. Na sliki sta Françoise Rosay in Heinz Cleve

Elizabeta Bergnerjeva kot »Carica Katarina«

je vendarle umetnica velikega formata, čeprav ji odrekajo čisto arijsko in germansko kri in se je umaknila pred narodnimi socialisti v London. Njen veliki film »Carica Katarina« so skušali omalovaževati samo v Nemčiji, povsod drugod je bil časten uspeh.

A niti v Nemčiji niso odrekli izrednih umetniških kvalitiet Elizabeti Bergnerjevi, marveč jih ne zadovoljuje vsebina in... in... nu, saj sami ne vedo kaj. Da se ta film ponavlja v Ljubljani, ni odveč. Kdor ga drugič ogleda, ujame marsikaj novega.

Nosečim ženam in mladim materam pomore naravna »Franz Josefov« grenčica do urejenega žolodca in črevesja. Glavni zastopniki modernega zdravilstva za žensko so preizkusili, da »Franz Josefov« voda v največjih slučajih učinkuje hitro, sigurno in brez bolečin. »Franz Josefov« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specializiranih trgovinah.

OB 9. z jutraj...

... O, danes pa se mi ni treba več pudrati!

Možem ni ljubo, če si žene stalno pudro nos. Mnoga mlada dekleta pa mislijo, da ni nobenega drugega načina za odpravo masti in blekale kože. Jaz pa sem ugotovila, da ostane puder, če je zmešan s smetanovo peno, kakor puder Tokalon s smetanovo peno, ves dan na licu tudi pri vetru, deževju in celo pri plesanju v najbolj razgreti plesni dvorani.

Ne samo, da se puder Tokalon s smetanovo peno nevidno pripoji koži, marveč je istočasno tudi odlično sredstvo za okrepčanje kože, ker poživlja kožno tkivo ter ji nikdar ne zamaši znojnic. Sedaj imam baržunasto, čisto in nežno polt, zaradi katere me zavidajo vsa mlada dekleta in kateri se divijo vsi moški. On, ki me je nedavno zasnužil, mi je dejal, da so ga moja koža in moja polt najprej in v prvi vrsti dovedli do tega koraka.

Potrebno je, da se pudrate na dan samo enkrat, ker se puder Tokalon v resnici pripoji koži.

Med vrelci nafte

Obisk v Moreniju, središču petrolejskih vrelcev v Rumuniji — Srečanje z inženjerji in domačini

Napočili je dan slovesa od rumunske prestolice. Ni še bilo čuti žvižganja kosov, ko se je pričelo dani tam daleč za parkom kralja Karola. V naglici sem zmetal svoje stvari v kovčeg, ki je bil pošteno obremenjen s celo kopico knjig in brošur, s katerimi so nas obdarovali rumunski prijatelji. Treba priznati Rumunom, da znajo delati propagando za svojo domovino.

Pred letom nas je čakal velik avtobus, ki je nastopil z nami svojo krstno vožnjo preko Rumunije. Bil je prav udoben ter se mu je videlo, da je bil izdelan v Angliji. Malce zaspani smo se zlekli pri prijateljski naslonjači, se pristrano poslovi od rumunskih tovarštev ter odstopali preko Calcea Victorel, kjer so škripali vozički mlekaric proti Kiseleffovi aleji, nekaj kilometrov dolgi senčni cesti. Uredili jo je že leta 1833 ruski general Kiseleff. Ob njej se vrste poslopja Prirodoslovnega muzeja, kjer je prvi uvedel direktor dr. Antipa za razstavo favne sistem dioram, ki so ga za njim posneli tudi ostali muzeji. Dalje palača geološkega inštituta in po bogatih zbirkah sloveči Muzej za narodno umetnost.

Naglo smo obvozili Slavolok zmag, ki tvori zaključek Kiseleffove aleje, ter zdrčali mimo Dirkalnišča Baneasa. Konjski dirkalni šport je v Rumuniji na zelo visoki stopnji. Dirkalne konje goje v številnih državnih in privatnih hlevih dirkalnih konj. Znano je, da so rumunski jezdeci odnesli že celo vrsto zmag na mednarodnih dirkah v Nici, Rimu, Varšavi in Parizu.

Za dirkalniščem smo prešli mimo nove Radio oddajne postaje z vitkimi antenami in novega vojaškega letališča na avtomobilsko cesto v Ploesti. Cesta je dolga 58 km ter vodi preko tipične rumunske ravnice skozi manjše vasi, katerim pa ni videti, da se nahajajo par desetih kilometrov od prestolnice. Sicer pa so naselja na tej poti dokaj redka, kar je pripisovati temu, da so lastniki zemlje veliki veleposestniki, ki so se znali s političnimi zvezami očuvati pred agrarno reformo.

Cesta v Ploesti je odlična in ni čudno, da smo srečavali nepretrgoma avtomobile, ki drve po njej z brzino do 120 km. Avtomobilizem je v Rumuniji zelo razvit, saj so imeli že leta 1904 prvo avtomobilsko dirko. Pred vojno je bilo v Rumuniji že nad 1500 avtomobilov, za tiste čase lepo število. Danes brni po njej 9000 km dolgih, za avtomobilski promet prirejenih cestah okoli 50.000 avtomobilov, naj si nima Rumunija nobene domače avtomobilne tovarne. Razvoj avtomobilizma pospešuje pametna politika rumunskega finančnega ministra, ki je obdavčeval avtomobile z minimalnimi taksumi, kakor tudi bencin z malenkostno trošarino. Zaradi tega ni čudno, da je izšlo iz vrst rumunskih avtomobilistov nekaj dirkačev svetovnega imena, kakor Raco-vita, ki je prevozil 2500 km dolgo pot Bukarešta—Pariz v 32 urah in 42 minutah.

Nad Ploestijem leži mogočen oblak črnolitega dima, ki zakriva skoro vse obzorje. Bližamo se središču rumunske petrolejske industrije, ki ima v Ploestiju velike rafinerije nafte, katero dovajajo od vrelcev številne jeklene cevi, kakor pri nas vodo v vodovodih. Ploesti je precej veliko mesto, večje od Ljubljane, saj šteje skoraj 80.000 prebivalcev. Ulice pa kažejo, da je razvoj tega mesta temo povezan z razvojem petrolejskih vrelcev, ker se stikajo v njih še pritične, povsem vaške hišice z mogočnimi poslopji petrolejskih sindikatov in kartelov. Cenena pogonska moč v obliki nafte je omogočila Ploestiju osnove celotne vrste industrij, med drugim tudi veliko tovarno za emajlirano posodo, ki ni skoro dosti manjša, kakor Westnova v Celju.

Ker nam je bil čas le kratko odmerjen, smo samo mimogrede pogledali lep spomenik Osvobođenja ter ogromno justično palačo z impozantno Kraljevo cerkvijo.

Za Ploestijem se pričnjava pokrajina spreminjati. Cesta je vse slabša in podobnejša našim cestam v Vojvodini. Za nami se vale oblaki dima, skozi katere se vidijo prve silhuete lesenih stolpov za črpanje nafte, ki nas spremljajo v naprej ure dolgo. Ti stolpi stoje na obronkih malih gričev, sredi travnikov, njiv in tudi kar sredi sedaj osušene struge Dombovice. Stolpi v strugi stoje na visokih betoniranih podstavkih, da jih ne odnesejo valovi Dombovice, ko naraste v močen veletok pomladi in jeseni.

Ob cesti nas pozdravljajo zagoreli otroci, ki so pokrili s par decimetri začrnelega in ošepanega platna. Nekateri med njimi so črni, kakor mestici. Malo od solca, še več od umazanih. Pa jim to očividno ne škodi, ker se prekopicajo med gosmi, katere pasejo, da se kar zemlja trese.

Počasi vozimo skozi Baicoi, najvažnejšo železniško postajo za nakladanje nafte. Na postaji stoje na stotine in stotine petrolejskih tankov. Ozračje je prepojeno z vonjem po petroleju, nafti, bencinu in ga-

zolinu. Le s težavo se ogibamo z našo avtobusno galejo dolgim kolonom voz z lesenimi sodi, v katerih prevažajo seljaki nafto, kakor pri nas gnojnico. Za izmeno se vrste karavane voz s po 10 do 15 metrov dolgimi jeklenimi cevmi, po katerih črpajo iz zemlje nafto.

Po daljšem parlamentiranju z domačini zapustimo glavno cesto ter jo ubremo proti 24 km oddaljenemu Moreniju, središču petrolejskih vrelcev v Rumuniji. Moreni je ime, ki je gotovo poznano večini »Jutrovih« čitateljev iz zadnjega velikega požara petrolejskih vrelcev na tem naftnem polju. Mesto leži sredi gozda črnelih stolpov za črpanje nafte, ki pokrivajo skoro sleherni ped zemlje. Za spremembo so postavljeni med temi stolpi veliki železni dimniki, iz katerih švigajo noc in dan plamteči ognjeni zublji. To so goreči vrelci zemeljskega plina.

Ustavili smo se pred upravnim poslopjem »Astre Romanac«, največje rumunske petrolejske družbe, ki ima največje in najmodernejše urejene rafinerije nafte v Evropi. Obseg velike rafinerije in tovarne gazolina presega preko 40 ha s 300 rezervoarji nafte in bencina. Dnevno se predela v njenih rafinerijah nad 400 vagonov nafte v petrolej, bencin in druge derivate.

Sprejel in vodil nas je po obširnih obratih sam generalni direktor, Nemec, kakor so tudi skoraj vsi inženjerji Nemci. Pa sem zasledil med njimi tudi nekega Dolinška, ki je po rodu iz Spodnje Štajerske. Nižje nameščenstvo in delavstvo so domačini. Bilo pa je treba trde soje, preden so se prelevili tamošnji kmetje v porabne delavce. Ta soja je stala vodstvo »Astra Romanac« mnogo težkih milijonov, saj ga skoraj ni bilo dne, ko se ne bi vžgala kakšna zaloga bencina, ali celo petrolejski vrelci, pri katerem so opravičali ti novopečeni industrijski delavci svoje delo s prižganimi cigaretami in tlečimi pipami.

Ogromno električno centralo s štirimi generatorji preskrbuje s pogonsko silo zemeljski plin, ki služi v vsej okolici tudi za kurjavo in razsvetljavo. Električni tok, ki ga producira z minimalnimi stroški, odajajo celo po daljnovodu v Bukarešto. Vsi stroji in vse tovarniške naprave so najmodernejše racionalizirane, da je zaposlenih v vsem obratu samo okrog 900 delavcev. Preden smo stopili v tovarno za gazolino, so nam pobrali vžgalice, da se vendar ne bi kdo izpozabil ter nas z enim samim plamenikom pogljal med zvezde.

Po ogledu tovarniških obratov smo odšli na teren k črpalnim strojem, kjer črpajo velike električne črpalke iz zemeljskih globlin noč in dan nafto. So pa tudi vrelci, kjer bruhata nafta sama na dan pod pritiskom zemeljskih plinov. Eden takih vrelcev je bila slovita sonda št. 160, kjer se je maja 1929 med vrtnjenjem vnel ogenj v vrtni cevi ter zajel vrelce, da so švigali plameni 60 metrov visoko, dotični je segal oblak dima več sto metrov pod nebo. Z začudenjem smo ogledovali ogromni krater, nastal na mestu te slovite sonde, ki je danes zalita z nafto. Še sedaj se hvalježno spominjamo tega ognja, ki mi je pomagal do trikolonskega naslova in brzokavke ravno na neki majski dan, ko ni bilo pod milim nebom ničesar zanimivega za »Slovenski Narod«... Škoda, ki jo je povzročil požar te sonde, je šla v milijone dolarjev, ker je moral stati ves obširni obrat ostalih črpal daleč naokoli. Ogenj so skušali ugasiti najboljši strokovnjaki na razne načine. Prišli so celo specialisti iz Amerike, pa je bilo vse zaman, dokler se ni neke moči sesulo nekaj tisoč metrov peska v nastali krater ter ugasilo ogenj, ki je gorel preko dve leti.

V Campini smo si ogledali vrtnje novih vrelcev. Delo je težko, naporno, brez prestanka. Vrtnje traja po par mesecev, saj je treba izvrtati do 2000 m globoko v zemljo, da se pride do vrelca. Niso pa tudi redki slučajji, da je bilo parnesecno deo povsem zaman, ker ni našel vrtni stroj na vrelce, ki bi se ga izplačalo izrabljati. To pa ne pomeni samo izgube časa, nego tudi 4 do 5 milijonov v zemljo zavrtanega denarja.

Po pripovedovanju strokovnjakov so zaloge nafte v rumunski zemeljski površini še ogromne. Sedaj znaša dnevna produkcija okoli 1500 vagonov, ki pa stalno narasta. Ko smo se poslavljali od naftnih polj, sem si v srcu želel, da bi ljubi Bog prestavil nekaj sto hektarjev teh polj v Jugoslavijo, kjer bi prihranili z njimi mnogo težkih zlatih milijonov, ki jih izdajamo sedaj za smrdljivce in nafto. D. V.

Shaw je nedavno obiskal Afriko in si ogledal tudi plemo ljudozrcev. Bil je v gosteh celo pri poglavarju tega plemena in ko ga je mož vprašal, če se nič ne boji, da ga bodo Afričani požrli, je pisatelj odgovoril: »Niti najmanj! Sem tako živ, da ležim celo Angležem globoko v želodcu.«

Upravnika knjigovodjo

ZADRUGA DRŽAVNIH USLUŽBENCEV

ki bi bil knjigovodja in obenem tudi upravnik zadruga za njene prodajalnice v Senjskem Rudniku in Ravni Reki. Plača 2.000 Din mesečno, stanovanje, razsvetljava in kurjava. Tudi ni izključena letna nagrada za dober uspeh. Ponudbe s priloženimi referencami je treba poslati do 25. julija. Nastop službe 15. avgusta.

Potrebna kavcija 10.000 Din za one, ki niso državni upokojenci. Upravni odbor.

5751

ALEKSANDROVO OTOK KRK

NAJLEPŠE KOPALIŠČE GORNJEGA JADRANA

HOTEL VILA LUCIJA tik ob morju

PENZION DIN 55—65 — PRVOVRSTNA POSTREŽBA — ZAHTEVAJTE PROSPEKTE — UGODNE PAVSALNE CENE

NOVA UPRAVA BORIS M. PLESNICA (PREJ V PARK-HOTELU NA BLEDU)

178

Nudimo vam na majhen

denar dobra oblačila.

A. Presker

Ljubljana, Sv. Petra cesta 133

Telefon 2059

Premog

Karbopake

drva in koks

nudi

POGAČNIK

Bohoričeva ulica 5.

NA KRIZISCU CENTRA LJUBLJANE

oddamo

za 1. avgust v I. nadstropju komfortno

stanovanje

obstoječe

iz petih velikih sob in dveh kabinetov,

primerno

tudi za poslovne lokale za: zdravnike,

zobozdravnike, zavarovalnice, odvjetnike,

agenture, modne salone. Vprašati je v oglasnem oddelku »Jutra«.

Naš dragi mož, oče, stari oče, brat, stric,

tast

ČOP ANTON

rud. p. v. p.

je dne 29. t. m. po kratki bolezni mirno

zaspal.

Leše, p. Prevalje.

5765

ZALUJOČI.